Dosarul nr. 3-1781/2024
2-24034244-12-3-28032024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 decembrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefieri Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Aeroport Handling" împotriva Serviciului de Informații și Securitate, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La data de 28 martie 2024, SRL „Aeroport Handling" s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului de Informații și Securitate a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul Directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024, s-a aprobat lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor Ilan Șor, conform anexei nr.6 la ordin, în care se regăsește în tabelul "B. Persoane juridice" - "Aeroport Handling" SRL.

Notează că, în urma emiterii ordinului contestat și includerii reclamantului în lista persoanelor juridice asociate subiectului restricțiilor, reclamantul a fost supus restricțiilor esențiale în drepturile personale fundamentale, în primul rând, în dreptul de proprietate personală, cât și în dreptul la respectarea reputației profesionale. În special, potrivit art. 6 al. (4) al Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, cu referire la activitățile și tranzacțiile în care persoanele asociate subiectului restricțiilor sunt parte, entitățile raportoare întreprind măsuri de precauție sporită privind clienții, precum și măsuri asigurătorii, prevăzute de art.8 și 33 din legea menționată, ceea ce înseamnă supravegherea și restricționarea operațiunilor financiare și bancare ale persoanei, instituirea procedurilor de notificare a organelor competente (Serviciul pentru Combaterea Spălării Banilor și Finanțării Terorismului - în continuare SPCSB, Inspectoratul Fiscal de Stat, etc.) cu privire la înstrăinarea/achiziționarea activelor supuse înregistrării în registrele de publicitate (automobile, imobile, cote sociale, etc.). La rândul său, potrivit Legii Nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, în art. 33 sunt prevăzute măsurile asigurătorii, inclusiv sistarea

operațiunilor de către SPCSB, ceea ce constituie urmare directă a includerii reclamantei în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor.

Mai mult, în condițiile instituirii restricțiilor drepturilor prin intermediul tuturor entităților raportoare (printre care sunt bănci comerciale, companii de asigurare, executori judecătorești, etc.) reclamantul este lezat grav în fața întregii societăți civile și în drepturile nepatrimoniale ale sale - onoarea, demnitate, reputație profesională, fiindu-i creată o reputație de contragent/client /salariat/angajator suspect, nedorit și riscant. Chiar acum băncile comerciale autohtone au inițiat procedurile de rezoluțiune a contractelor de deservire a conturilor și cardurilor bancare cu persoanele din lista aprobată de SIS și vor notifica cu privire la aceste fapte băncile europene și mondiale, ceea ce la fel constituie urmare directă a actului administrativ contestat.

Astfel, includerea reclamantului în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor prin ordinul Directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate a reclamantului, însă aceasta nu poate fi considerată ca "legitimă", "prevăzută de lege" sau "proporțională" în lumina jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului. Aceasta ingerință se abate grav de la principiile fundamentale ale unui stat de drept și obligațiile internaționale asumate de Republica Moldova, fapt descris mai jos.

Menționează că, măsurile restrictive aplicate prin actul administrativ contestat ar deriva din practica sancțiunilor internaționale (cunoscute sub denumirea generică "Legea Magnitsky"), care însă se utilizează în mod defectuos la nivel național, deoarece prin utilizarea sancțiunilor internaționale fața de proprii cetățeni are loc substituirea nelegitimă a justiției penale și sancționarea persoanelor pe baza criteriilor politice sau de altă natură subiectivă, ceea ce deviază esențial de la practicile internaționale în domeniul respectiv. Or, de principiu legislația Magnitsky urmărește scopul aplicării măsurilor restrictive de ordin administrativ, economic și de alt gen pentru cazurile în care persoana vizată nu poate fi trasă la răspundere conform legii naționale a statului pe motivul extrateritorialității și lipsei de competență de urmărire penală. Respectiv, legislația Magnitsky de către țările străine nu se aplică fața de proprii cetățeni ai statului, în acest sens este demonstrativ exemplu că de la adoptarea Actelor Magnitsky în Statele Unite ale Americii și de către autoritățile SUA nu au fost aplicate sancțiuni nici unui cetățean american. Aceeași practică se aplică și de țările Uniunii Europene: Decizia (PESC) nr.2020/1999 din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului și prin Regulamentul (UE) 2020/1998 din 7 decembrie 2020 face parte din politica externă și de securitate și se referă în principal la faptele comise în alte jurisdicții.

Măsurile restrictive internaționale impuse reclamantului în virtutea declarării acesteia ca o persoană pretins asociată subiectului restricțiilor prin actul administrativ contestat, au fost adoptate la nivelul național prin alinierea la sancțiuni internaționale aplicate de Canada, Statele Unite ale America, Regatul Unit, însă toate aceste sancțiuni au fost adoptate anterior de către țările străine ca instrument politic tocmai la solicitarea Guvernului RM. Deci, întreaga procedură de aplicare a sancțiunilor internaționale se poate caracteriza ca un cerc vicios: acestea s-au inițiat prin adresarea politică a autorităților moldovenești către alte jurisdicții pentru aplicarea

sancțiunilor, ca în finalitate tot aceleași sancțiuni ale țărilor străine să fie utilizate drept pretext pentru instituirea noului instrument represiv pentru urmărirea propriilor cetățeni, contrar principiilor statului de drept.

Alinierea la sancțiunile internaționale a avut loc prin decizia Consiliului Interinstituțional de Supervizare al Republicii Moldova nr. 1 din 27.12.2023, prin care instrumentul politic de sancțiuni a fost aplicat fața de persoane fizice și juridice Republicii Moldova. Mai mult, în urma alinierii la sancțiunile internaționale acestea au mai fost extinse prin completarea cercului destinatarilor restricțiilor în temeiul criteriilor arbitrare, și ca rezultat, reclamantul, care nu are nimic comun cu subiectul restricțiilor Ilan Șor, să fie calificat drept asociată la ultimul. Aceasta situație denotă o abatere gravă de la garanțiile asumate de Republica Moldova ca parte la mai multe convenții internaționale, cum ar fi art. 6 ”Dreptul la un proces echitabil” și art. 17 “Interzicerea abuzului de drept”. Or, gravitatea sancțiunii aplicate fața de reclamantul ca persoana pretins asociată subiectului restricțiilor (restricționarea fără termen a dreptului de a se dispune liber de propria avere, de a beneficia liber de servicii financiare, bancare și alte servicii publice) și rolul pretins al restricției aplicate (de sancționare și de prevenție) acordă sancțiunilor aplicate caracterul penal (de a vedea, prin analogie, dos. Matyjek împotriva Poloniei, nr. 38184/03, 24 aprilie 2007), și respectiv activează garanțiile fundamentale ale persoanei la un proces public, la apărare și prezumția nevinovăției, garantate prin art. 6 al Convenției Europene, toate fiind ignorate în cazul emiterii actului administrativ contestat.

Prin prisma articolului 36 din Codul Administrativ, îndeamnă instanța să aprecieze devierea evidentă a sancțiunilor aplicate fața de reclamanta prin actul administrativ contestat și să aplice direct principiile jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului pentru apărarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, pentru anularea actului administrativ contestat.

Suplimentar, a indicat că, de rând cu cele invocate mai sus, includerea reclamantului în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor ridică, obiecțiile privind legalitatea măsurii aplicate sub mai multe aspecte: lipsa unei fapte delicvente a reclamantului pentru care acesta ar putea fi sancționat, necorespunderea caracterului măsurilor aplicate scopului declarat la aplicarea restricțiilor, lipsa vreunui termen de valabilitate a măsurilor restrictive aplicate, efectul retroactiv al sancțiunilor impuse.

Reieșind din conținutul scrisorii autorității pârâte nr. 20-B-123/24 din 28.02.2024, reclamantul a fost inclus în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor Ilan Șor, citat: ”doar pentru faptul că își are adresa juridică în mun. Chișinău bd. Dacia, 80, în adiacența Aeroportului Internațional Chișinău. La adresa respectivă își au sediile mai multe companii beneficiar efectiv al cărora este Ilan ȘOR, cea mai importantă fiind Avia Invest SRL - concesionara AIC până la 2023. Relațiile ale SRL ”Aeroport Handling” au fost în mare parte conectate la Avia Invest SRL și Aeroportului Internațional Chișinău controlat de Ilan Șor pe durata contractului de concesiune. În activitatea aeroportuară în cadrul AIC prin contractul de concesiune Ilan ȘOR prin persoane interpuse a fondat un rând de companii în vederea prestării serviciilor aferente acesteia activități. Astfel, SRL ”Aeroport Handling” a prestat servicii de handling”.

Reclamantul nu este de acord cu cele invocate de SIS în răspunsul din 28.02.2024. Or, Agenția Servicii Publice (ASP) este unicul organ de stat abilitate să efectuează înregistrarea modificărilor în Statutul companiei și ASP nu a constat că ILAN ȘOR a fost sau este beneficiarul efectiv al SRL ”Aeroport Handling”, până la proba contrară. Iar, pârâtul conform art. 118 CPC nu a demonstrat prin probe pertinente și admisibile că ILAN ȘOR este beneficiarul efectiv al SRL "Aeroport Handling”.

Reclamantul "Aeroport Handling” SRL conform certificatului nr. 030 de deservire la sol / de prestare serviciilor în zonele de securitate cu acces limitat, emisă de Autoritatea Aeronautică Civilă, 1) Reprezentarea și acomodare, 2) Controlul încărcătură și comunicații, 3) Deservirea pasagerilor și bagajelor, 4) Prelucrarea mărfurilor și a poștei, 5) Operațiuni de platformă, 6) Operațiuni de platformă, 7) Asistența tehnică aeronava (service) și 11) Transport la sol.

Potrivit Extrasului ASP din 12.01.2024, reclamantul are următoarele genuri de activitate: Manipulări, Reparația aparatelor de zbor și a tehnicii spațiale, Alte activități anexe transporturilor de calatori și de mărfuri, servicii de expediere și transport.

Cumulând cele expuse, conchide că reclamantul a colaborat cu Avia Invest SRL, Aeroport Internațional Chișinău în virtutea genurilor de activitate care le practica în activitatea sa zilnică.

Conform Istoricului de la ASP (Departament înregistrării de Stat) din 27.03.2024, Ilan Șor nu a figurat nici odată în calitate de fondator, administrator sau beneficiar efectiv al SRL "Aeroport Handling”.

Subliniază că, pentru faptul că reclamantul s-a aflat pe adresa în care au avut sediile firmelor beneficiarul cărora este Ilan Șor, SRL "Aeroprot Handling" nu poate fi sancționată prin includerea reclamantului în rândul persoanelor asociate subiectului restricțiilor, întrucât reclamantul nici într- un mod nu a fost implicată în comiterea căror va fapte incriminate subiectului restricțiilor, nu a obținut careva beneficii rezultate din faptele menționate, dar și nu a acordat vreun ajutor cuiva să poartă răspunderea juridică. Deci, penalizarea reclamantului prin includerea în listele așa-numitor “persoane asociate” pentru o activitate legitimă nu este decât o încercare abuzivă de impunere a răspunderii colective, fără stabilirea delictului și vinovăției persoanei în mod individual - o practică vicioasă care a fost contracarată demult în țările civilizate. Constituția RM prevede: nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos (art. 22 al Constituției RM). Atâta timp cât Constituția mai rămâne legea supremă în Republica Moldova, actul administrativ contestat prin care se aduce lezarea drepturilor fundamentale garantate prin Constituția nu poate fi menținut și urmează fi anulat.

În contextul argumentelor mai sus, dar sub alt aspect, remarcă și faptul că includerea persoanei în listele persoanelor asociate subiecților restricțiilor a avut loc în mod neuniform, încât unele persoane/asociați ai persoanelor juridice supuse restricțiilor au fost incluse în listă, pe când celelalte tot cu aceeași situație nu s-au inclus - astfel, aceeași situațiile se tratează diferit de către autoritate pârâtă, fără un motiv obiectiv, ceea ce atestă încălcarea prevederilor art. 137 al. (3) Cod Administrativ: Stările de fapt identice în esență se tratează identic, O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Lipsa abordării

adecvate a autorității pîrîte fața de situații identice compromite legalitatea soluției primite în privința persoanei reclamantei și la fel constituie temeiul anulării actului administrativ ilegal.

De asemenea, susține că, măsurile restrictive aplicate nu servesc vreunui interes public legitim, ceea ce evidențiază incompatibilitatea ingerinței impuse principiilor de protecție a proprietății în lumina art. 1 Protocol nr.1 CEDO și a jurisprudenței CtEDO [Belâne Nagy împotriva Ungariei (MC), pct. 113; Lekic împotriva Sloveniei (MC), pct, 105]. Potrivit deciziei Consiliului Interinstituțional de Supervizare al Republicii Moldova nr. 1 din 27.12.2023, scopul instituirii restricțiilor împotriva unor subiecți și elaborării listei persoanelor asociate subiecților restricțiilor, ar consta în următoarele: "asigurarea securității Republicii Moldova și stabilității sectorului financiar, excluderii riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, avînd în vedere faptele de corupție, subminare a statului de drept, abuz asupra drepturilor omului și alte crime săvîrșite de către persoane fizice, inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova". Chiar dacă să ignorăm faptul că gravitatea faptelor invocate impune investigarea acestora și sancționarea persoanelor vinovate pe calea justiției penale, ținem să evidențiem că nu există nicio legătură cauzală între restricționarea drepturilor reclamantei și scopurile declarate la aplicarea restricțiilor date. Reclamantul nu a fost și nu este implicată în niciun fel de acțiuni de fapte criminale enumerate mai sus, respectiv, nu se poate de înțeles în ce anume măsură restricțiile aplicate reclamantului (împiedicarea reclamantului în drepturile de a se dispune de proprie avere) poate atinge scopul public declarat (în decizia Consiliului Interinstituțional de Supervizare nr. 1 din 27.12.2023) - prevenirea faptelor de atentare la securitatea statutului, de spălare a banilor, etc. în timp ce nu există și nici nu pot exista careva proceduri penale, măsurile restrictive aplicate asupra averii reclamantului nu asigură careva drepturi sau interese legitime, fiind lipsite de temeiul legal, de o finalitate logică și de un scop legitim definit. Fiind declarată ca asociată altei persoane (subiectului restricțiilor) și supusă restricțiilor aplicate, reclamantul fără un temei justificat a devenit răspunzătoare de acțiunile terței persoane, pentru care nu răspunde, pe care nu o cunoaște și pe care nu poate s-o influențeze. O astfel de situație remarcă abuzul evident din partea autorităților publice, în acest context este relevantă Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, care prevede în art.6 alin. (1) și (2): "Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite confiscarea produselor sau a altor bunuri a căror valoare corespunde produselor care, în mod direct sau indirect, au fost transferate de o persoană suspectată sau învinuită către terți... Alineatul (1) se interpretează astfel încât să nu aducă atingere drepturilor terților de bună credință." Dat fiind că reclamanta este o persoană terță fața de subiectul restricțiilor, și a procedat cu bună-credință, nu putea fi supusă restricțiilor prin includerea în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor Ilan Șor.

Notează că, lipsa vreunui termen de acțiune a restricțiilor aplicate asupra reclamantului, prin includerea în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor, la fel denotă ilegalitatea restricțiilor aplicate. Chiar dacă conform Legii nr. 25/2016 termenul includerii în lista persoanelor asociate nu este stipulat în mod expres, la emiterea actului administrativ autoritatea emitentă urma să stabilească durata atribuirii calității de persoană asociată subiectului

restricțiilor, pentru ca restricțiile impuse să nu se perpetueze. în acest sens, jurisprudența Curții Curții Constituționale a statuat că prima teză a articolului 54 alin. (2) din Constituție prevede că exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor „prevăzute de lege". Principiul legalității presupune îndeplinirea standardului calității prevederilor legale aplicabile (a se vedea HCC nr. 16 din 4 iunie 2018, § 44; HCC nr. 9 din 8 aprilie 2019, § 40; HCC nr. 16 din 9 iunie 2020, § 48, precum și deciziile Curții Europene în cazurile Luordo v. Italia, 17 iulie 2003, § 93; Riener v. Bulgaria, 23 mai 2006, § 109). În Hotărîrea nr. 17 din 10.05.2017 Curtea Constituțională a indicat că o restricție a drepturilor persoanei trebuie să fie cert reglementată, instituind termene exacte de acțiune, care nu pot să se perpetueze. Respectiv, în cazul în care legea organică nu prevede expres durata restricțiilor, de competența organului emitent era stabilirea duratei restricțiilor, iar lipsa unui termen cert, și stabilirea restricțiilor pe un termen indefinit la fel răstoarnă legalitatea restricțiilor aplicate prin actul administrativ contestat.

Suplimentar la cele invocate mai sus, punctează și faptul că urmează fi reținute regulile constituționale de neretroactivitate a prevederilor legale, ținând cont de faptul că norma legală care a stat la baza emiterii actului administrativ în privința reclamantului a fost adoptată prin Legea RM nr.339/2023, care a intrat în vigoare la 21.12.2023. Pornind de la prevederile art. 22 al Constituției, citate mai sus, remarcă că nu există vreun temei juridic ca reclamantul să fie supus restricțiilor prin actul administrativ contestat pentru faptele care a avut loc în a. 2016, mult mai înainte de adoptare a normei legale cu caracter de sancționare. Reclamantul nici nu putea să prevadă că colaborarea cu companiile care sunt afiliate dlui ILAN ȘOR (Avia Invest SRL, Aeroport Internațional Chișinău, etc.) poate fi temei pentru aplicarea sancțiunilor în viitor. Condiția previzibilității legii, ca o trăsătură importantă de legalitate, este îndeplinită atunci când îi permite persoanei - în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată - să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (Gesturjonsson și Ragnar Halldor Hali v. Islanda, 30 octombrie 2018, § 88; Berardi și Mularoni v. San Marino, 10 ianuarie 2019, § 40). Din aceste considerente, conchide că, autoritatea pîrîtă în mod nelegitim a aplicat termenul "în ultimele zece ani" din art. 6 al. 1 pct. 1 lit. e) din Legea nr. 25/2016, în mod retroactiv, începînd cu 2014, întrucît asemenea aplicare a legii contravine prevederilor art. 22 al Constituției RM. Potrivit principiului neretroactivității legii, termenul de 10 ani urmează fi calculate cel mai devreme din data intrării în vigoare a Legii RM nr. 339/2023, adică din 21.12.2023.

A indicat că, fiind o persoană cu reputație ireproșabilă, reclamantul niciodată nu a comis, nu a înlesnit și a fost implicată în săvîrșirea cărorva fapte criminale. Chiar și în prezent reclamantul nu are careva probleme cu justiție, reclamantul nu este tras la răspundere penală, nu este sentința definitivă și irevocabilă. Astfel, este cert că reclamantul nu a participat Ia careva acte ilegale care se incriminează subiectului restricțiilor Ilan Șor.

Reclamantul declară că subiectul restricțiilor Ilan Șor, nici personal, nici prin persoanele apropiate/asociate nu a controlat întreprinderea SRL "Aeroport Handling" și nu a posedat careva cote sociale din capitalul acesteia, asociatul și administratorul reclamantului este dl. Suvorov Alexandr.

Reclamantul nu a comunicat cu subiectul restricțiilor Ilan Șor, și nici nu a primit careva indicații de la ultimul sau persoanele asociate acestuia privitor la SRL "Aeroport Handling". Astfel, alegația autorității pârâte precum că Ilan Șor ar fi beneficiar efectiv al companiei SRL "Aeroport Handling" este neveridică și se combate inclusiv informația din Registrul de stat al persoanelor juridice (Istoricul de la ASP din 27.04.2024), prin care apartenența întreprinderii date subiectului restricțiilor Ilan Șor nu se atestă.

Pentru a demonstra temeiul de fapt pentru aplicarea restricțiilor, autoritatea pîrîtă trebuia să vină "cu probe și informații documentate", așa cum prescrie art. 6 al. (1) din Legea nr. 25/2016, că subiectul restricțiilor Ilan Șor a fost beneficiarul efectiv al întreprinderii SRL "Aeroport Handling" anume în perioada activității reclamantului la întreprinderea vizată, însă nu a prezentat careva probe pertinente și admisibile în susținerea acestei afirmații. În astfel de condiții nici temeiul de fapt invocat la emiterea actului administrativ contestat nu se atestă.

Semnalează încălcările grave a prevederilor legale la desfășurarea procedurii administrative de către autoritate pârâtă: reclamantul nu a fost înștiințat nici într-un mod cu privire la inițierea procedurii administrative în încălcarea art. 70 Cod Administrativ. Nefiind înștiințată despre inițierea procedurii administrative reclamanta a fost lipsită de dreptul la apărare în cadrul procedurii administrative, ceea ce a subminat echitatea acestei proceduri.

Reclamanta nici nu a fost audiată înainte de emiterea actului administrativ defavorabil potrivit regulilor art. 94, 95 Cod Administrativ, iar audierea necesară nici nu a avut loc și după emiterea actului administrativ contestat.

Mai mult, conform art. 118 alin.(2) Cod Administrativ, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Atîta timp cît art. 6 din Legea 25/2016 prevede standardul special de motivare - prin referire la "probe și informații documentate" cu privire la faptele puse ca temei pentru emiterea actului administrativ, autoritatea publică este obligată să prezinte aceste probe inclusiv reclamantei. însă chiar și la cererea expresă a reclamantei SIS nu a prezentat nimic cu titlu de probă de a proba temeinicia atribuirii reclamantei statului de persoana asociata subiectului restricțiilor, ceea ce permite să credem că autoritatea pârâtă nici nu dispune de careva probe sau informații documentate, aplicând restricțiile asupra reclamantei cu rea-credință și în mod abuziv.

În ordinea procedurii prealabile reclamantul i-a înaintat autorității pârâte cerere prealabilă pe data de 13.02.2024, care a fost respinsă de SIS prin scrisoarea nr.20-B-123/24 din 28.02.2024, primită de reclamantul la data de 29.02.2024.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea ordinului Directorului Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 în partea rubricii "Aeroport Handling" SRL din tabelul "B. Persoane juridice" din anexa nr. 6 la ordinul Directorului Serviciului de Informații si Securitate nr. 2 din 25.01.2024, anularea scrisorii Serviciului de Informații și Securitate nr. 20-B-123/24 din 28.02.2024 privind respingerea cererii prealabile și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 17 mai 2024, din partea autorității publice pârâte Serviciul de Informații și Securitate a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 30-35)

În motivarea poziției, a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale (republicată) (în continuare - Legea nr. 25/2016), precum și pct. 4 din Decizia Comisiei Interinstituționale de Supervizare nr. 1/2023, Serviciul a fost abilitat cu elaborarea listei persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor.

În acest sens, la data de 25 ianuarie 2024 a fost emis Ordinul directorului Serviciului nr. 2 „Cu privire la aprobarea Listelor persoanelor in privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor \ care în corespundere cu prevederile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 25/2016 și art. 113 din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 1 16/2018, a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 40, art. 92.

Prin urmare, reclamantul SRL „Aeroport Handling" a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Ilan Șor (în continuare - Lista), anexa nr. 6 la Ordinul directorului Serviciului nr. 2/2024.

Reclamantul a fost inclus în listă în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) pct. 2) lit. b) și c) din Legea nr. 25/2016, care prevede că din categoria persoanelor asociate subiectului restricțiilor face parte orice persoană juridică în privința căreia există informații documentate că: b) are sau a avut în ultimii zece ani beneficii financiare, fără a avea statut de salariat sau fără a presta o activitate ce ar urma să fie remunerată, precum și în lipsa oricărui alt temei juridic justificativ pentru recepționarea beneficiilor respective, din partea unei persoane juridice al cărei beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; c) are sau a avut în ultimii cinci ani relații comune de afaceri cu o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor sau cu o persoană juridică al cărei beneficiar efectiv este/a fost o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor.

În context, menționează că, informațiile deținute de către Serviciu îl prezintă ca beneficiar efectiv al SRL „Aeroport Handling" pe Ilan Șor, subiect al restricțiilor, corespunzător Decizia Comisiei Interinstituționale de Supervizare nr. 1/2023.

A specificat faptul că, pînă în anul 2019, SRL „Aeroport Handling" a figurat ca fondator la SRL „Fly Ticket" (o altă persoană juridică asociată subiectului restricțiilor Ilan Șor și care la fel se regăsește în Lista din Anexa nr. 6 la Ordinul directorului Serviciului nr. 2/2024).

Companiile SRL „Aeroport Handling" și SRL „Fly Ticket" au adresele juridice în mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3. Pe adresa respectivă, care de fapt este în adiacența Aeroportului Internațional Chișinău (în continuare - AIC), își au sediile mai multe companii controlate de Ilan Șor, cea mai importantă fiind „Avia Invest" SRL - concesionara AIC pînă în anul 2023.

Relațiile comerciale ale SRL „Aeroport Handling" și SRL „Fly Ticket" au fost în mare parte conectate la „Avia Invest" SRL și AIC - controlat de Ilan Șor pe durata contractului de concesiune (fapt confirmat expres și de către reprezentantul reclamantului în cuprinsul cererii de chemare în judecată - cap. II. pct. 2.).

În activitatea aeroportuară, în cadrul gestionării AIC prin contractul de concesiune, Ilan Șor prin persoane interpuse a fondat mai multe companii în vederea prestării serviciilor aferente

acestei activități. Astfel, SRL „Aeroport Handling” a prestat servicii de handling, iar SRL „Fly Ticket” servicii de vînzare a biletelor avia.

Concomitent, susține că, urmează a se ține cont de faptul că, persoana juridică SRL „Aeroport Handling” a fost înregistrată la data de 06.05.2015 cu numărul de identificare de stat unic - IDNO: 1002600010480, sediul - mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3, având în calitate de fondator - asociat unic pe SRL „AIR HANDLING” (IDNO: 1014600017691), a cărei administrator a fost Arcadie Ciochina (informație confirmată prin copia Extrasului din Informația despre contribuabil - SRL „Aeroport Handling”, precum și de scrisoarea ASP nr. 05/01-02-133 din 27.03.2024.

Respectiv, atrage atenția că SRL „Air Handling” este o companie controlată de către subiectul restricțiilor Ilan ȘOR, care se regăsește în Raportul KROLL II, și despre care, se menționează expres că face parte din companiile asociate Grupului ȘOR.

De asemenea, a menționat faptul că, potrivit informațiilor din posesia Serviciului, conturile bancare ale persoanelor juridice autohtone afiliate grupului ȘOR au fost gestionate de la distanță fiind utilizate aceleași IP adrese: 185.92.220.100 și 193.230.248.18, de la care au fost gestionate de la distanță conturile companiilor SRL „Aviaconsulting”, SRL „Avia Invest”, SRL „Dufremol” SC, SRL „AIR Handling”, SRL „Moldclassica International”, companii asociate Grupului ȘOR.

Astfel, luând în considerare aspectele enunțate, se atestă faptul că includerea reclamantului în lista din Anexa nr. 6 a Ordinului contestat este justificată, fiind menționate argumente pertinente care atestă afilierea reclamantului cu subiectul restricțiilor Ilan Șor, iar alegațiile din cerere privitor la ilegalitatea și lipsa temeiniciei includerii reclamantului în listă le calificăm a fi nefondate.

Subsidiar, comunică despre faptul că includerea reclamantului SRL „Aeroport Handling” în lista din Anexa nr. 6 a Ordinului directorului Serviciului nr. 2/2024 a fost precedată de colaborarea Serviciului cu alte autorități abilitate prin lege (inclusiv cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor), fiind furnizate astfel informații care denotă afilierea reclamantului cu subiectul restricțiilor - Ilan Șor.

Privitor la alegațiile reprezentantului SRL „Aeroport Handling” privind presupusa supunere restricțiilor esențiale în drepturile personale fundamentale ale reclamatului - a dreptului la proprietate personală, cât și dreptul la respectarea reputației profesionale, menționează că nu au fost prezentate careva probe veridice care să demonstreze lezarea directă a respectivelor drepturi reclamantului, fapt ce denotă caracterul pur declarativ al acestora.

Totodată, aspectele referitoare la lezarea gravă a imaginii reclamantului în fața întregii societăți, prin lezarea onoarei, demnității, reputației profesionale, reiterează că aceste afirmații au un caracter pur declarativ, și nu urmează a fi imputate Serviciului, or, Serviciul a implementat expres prevederile legale, astfel încât, reclamantul întrunind criteriile de recunoaștere în calitate de persoană asociată subiectului restricțiilor, a fost inclus în listă.

În context, susține că, nu poate fi reținut nici argumentul reprezentantului că lipsește temeiul de fapt pentru declararea reclamantului ca persoană asociată subiectului restricțiilor și că Ilan Șor nu este beneficiar efectiv al SRL „Aeroport Handling”, deoarece aceasta se combate

prin informația din Registrul de stat al persoanelor juridice. La acest aspect este relevantă prevederea art. 52 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, care stipulează că, beneficiar efectiv include cel puțin în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ (comercial): „persoana fizică/persoanele fizice care deține/dețin sau controlează în ultima instanță o persoană juridică alta decât o societate cotată pe o piatră reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu standardele internaționale echivalente care asigură transparența corespunzătoare a informațiilor privind exercitarea dreptului de proprietate, prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din numărul de acțiuni ori din drepturile de vot sau prin participația în capitalul social al persoanei juridice respective, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace. ”.

Respectiv, nu este obligatorie deținea unei cote părți din capitalul social direct sau nominalizarea lui Ilan Șor ca beneficiar efectiv în careva extrase despre persoane juridice sau acte de constituire a acestora.

Referitor la alegația reprezentantului în partea ce vizează „... penalizarea reclamantului prin includerea în listele așa-numitor ’’persoane asociate ” pentru o activitate legitimă de administrator al unei entități comerciale nu este decât o încercare abuzivă de impunere a răspunderii colective, fără stabilirea delictului și vinovăției persoanei în mod individual”, notează că o apreciază a fi o abordare eronată, or, pe de o parte, în privința reclamantului s-a aplicat exact criteriile pe care le întrunea, stabilite de legiuitor la art. 6 din Legea nr. 25/2016, iar pe de altă parte, includerea persoanei în listă nu este o formă de tragere la răspundere sau de a învinui persoana de comiterea vreunei fapte ilegale. Serviciul nu a învinovățit reclamantul de comiterea vreunei ilegalități, ci doar a aplicat prevederile legale, iar reclamantul întrunește condițiile criteriilor prenotate, fapt pentru care a fost inclusă în listă.

În partea ce vizează lipsa vreunui interes public legitim urmare a includerii reclamantului în listă, precum și urmare a aplicării, după caz, a măsurilor de protecție și a măsurilor asigurătorii în privința persoanelor asociate subiecților restricțiilor (care sunt aplicate doar în caz de necesitate), menționează că acesta este reglementat expres la art. 6 alin. (4) din Legea nr. 25/2016. Astfel, potrivit normei vizate, „Persoanele prevăzute la alin. (1) nu sunt echivalate după statut cu subiecții restricțiilor, însă, pentru evitarea unor tentative de eludare a măsurilor restrictive internaționale care ar implica și o participare a acestora, cu referire la activitățile și tranzacțiile în care aceste persoane sunt parte...”. Totodată, și alin. (1) al articolului menționat denotă drept obiectiv al aplicării măsurilor restrictive, a fi asigurarea implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova.

Deci, opinează că alegațiile reprezentantului în partea ce vizează scopul elaborării listelor persoanelor asociate subiectului restricțiilor sunt nefondate și eronate, fapt ce determină necesitatea evitării acestora, or, în cererea sa, reprezentantul face referire la scopul urmărit la aplicarea măsurilor restrictive față de subiecții restricțiilor, și nicidecum a celor prevăzute pentru persoanele asociate acestora.

Privitor la presupusa ilegalitate a actului administrativ individual contestat din considerentul că nu a fost stabilită durata pentru care reclamantul SRL „Aeroport Handling” va deține calitatea de asociat cu subiectul restricțiilor, notează că Legea nr. 25/2016 nu prevede un anumit termen în acest sens, astfel încât, Serviciul nu avea dreptul de a stabili în mod individual vreun astfel de termen, or, calitatea de asociat al persoanei cu subiectul restricțiilor se va extinde pe întreaga perioadă în care în privința subiectului restricțiilor vor fi menținute măsurile restrictive internaționale sau pînă în momentul încetării cauzelor și condițiilor care au justificat includerea acestei persoanei în listă, precum și pînă la împlinirea scopului legitim pentru care au fost incluși în liste persoanele vizate.

În context, atrage atenția că scopul elaborării listelor persoanelor asociate constă în evitarea tentativelor de eludare a măsurilor restrictive internaționale de către subiecții restricțiilor (inclusiv prin intermediul persoanelor asociate acestora), astfel încât, este justificat faptul că, calitatea de asociat cu subiectul restricțiilor să fie menținută pentru întreaga perioadă vizată (fără a stabili un termen exact).

În partea ce vizează presupusul tratament discriminatoriu manifestat de către Serviciu în raport cu reclamantul SRL „Aeroport Handling”, menționează că, acesta este unul nefondat invocat, or, Serviciul a inclus în listele aprobate prin Ordinul directorului Serviciului nr. 2/2024 toate persoanele fizice și juridice care întrunesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. 1 și 2) din Legea nr. 25/2016, în baza informațiilor deținute sau obținute de la alte autorități și care denotă indicii de asociere a acestora cu subiecții restricțiilor. Respectiv, aceeași procedură a fost aplicată și în privința reclamantului, nefiind admise careva tratamente abuzive sau discriminatorii.

Cu privire la alegația reprezentantului SRL „Aeroport Handling” referitoare la lipsa temeiului de fapt pentru declararea reclamantului ca persoană asociată subiectului restricțiilor (capitolul III, pag. 7 din cerere) - Ilan Șor, comunică că temeiurile legale și probele care vin să demonstreze temeinicia includerii reclamantului în Listă au fost expuse detaliat la pct. 1 din referință, astfel încât, Serviciul consideră că a combătut orice dubiu privitor la ilegalitatea actului administrativ contestat în partea ce-l vizează pe reclamant.

Referitor la presupusa încălcare a legislației cu privire la procedurile administrative demarate în contextul aprobării Ordinului directorului Serviciului nr. 2/2024, prin faptul că Serviciul ilegal nu a înștiințat reclamantul SRL „Aeroport Handling” despre inițierea procedurii administrative, nu i-a oferit posibilitatea de a audia persoanele cu funcție de răspundere a acestuia și nici nu i-a oferit dreptul la apărare, etc., comunică că acțiunile Serviciului la elaborarea și aprobarea listelor persoanelor asociate cu subiecții restricțiilor au fost perfect legale, or, în acest sens, art. 6 alin. (3^1) din Legea nr. 25/2016 stabilește expres că „Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, procedurile administrative inițiate de către Serviciul de Informații și Securitate în condițiile alin. (3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de către autoritățile competente, emiterea actelor administrative individuale privind includerea și/sau excluderea unor subiecți din lista persoanelor în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate unui subiect al restricțiilor internaționale și notificarea persoanelor

vizate după emiterea ordinului. Prevederile art. 70 și 71 din Codul administrativ nr. 116/2018 nu se aplică. ”.

Astfel, fiind stabilite excepții legale privitoare la procedurile administrative vizate, orice alegație referitoare la nerespectarea procedurii administrative la adoptarea actului administrativ contestat este irelevantă, or, Serviciul a respectat întocmai și a aplicat prevederile normei prenotate, fapt ce denotă caracterul legal al actului administrativ vizat și înlătură dubiile de ilegalitate, presupusa părtinire și rea- credință a Serviciului.

Prin urmare, Serviciul consideră că aspectele invocate de reprezentant în partea ce vizează nerespectarea prezumției de nevinovăție, a accesului liber la justiție, a neretroactivității legii sau a dreptului la apărare nu sunt justificate și urmează a fi apreciate ca pur declarative, or, careva argumente plauzibile și probe pertinente nu au fost prezentate în vederea susținerii acestora, iar Serviciul a contraargumentat alegațiile respective menționate în cerere.

Prin urmare, Serviciul de Informație și Securitate solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Aeroport Handling”, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 16 septembrie 2026, s-a atras în proces în calitate de terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor. (f.d. 77-79)

La data de 15 noiembrie 2024, din partea terțului Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată. (97-120)

În motivarea poziției, prevederile art. 3 din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale (în continuare-Legea nr. 25/2016), stabilesc expres că măsurile restrictive internaționale aplicate de Republica Moldova au drept scop stabilirea și menținerea păcii și securității internaționale, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevenirea și combaterea terorismului, dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, normele de drept internațional și obligațiile asumate de Republica Moldova pe plan internațional.

Terțul citează prevederile art. art. 6, 11 din Legea nr. 25/2016.

Respectiv, în conformitate cu prevederile Legii nr. 25/2016, în vederea asigurării securității Republicii Moldova și stabilității sectorului financiar, precum și în scopul excluderii riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, având în vedere faptele de corupție, subminare a statului de drept, abuz asupra drepturilor omului și alte crime săvârșite de către persoane fizice, inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova, Consiliul Interinstituțional de Supervizare a adoptat Decizia nr. 1/2023 (în continuare-Decizia CIS nr. 1/2023), prin care au fost stabilite măsurile care urmează a fi întreprinse de către entitățile raportoare și fiecare autoritate/instituție în raport cu subiecții cărora le-au fost impuse sancțiuni și persoanele în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor.

Conform pct. 4 din Decizia CIS nr. 1/2023, Serviciul de Informații și Securitate, în termen de 10 zile lucrătoare, va elabora lista persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate că sunt asociate persoanelor - subiecți ai restricțiilor, prevăzute în pct. 1 și Ordinul

ministrului afacerilor externe și integrării europene nr. 248-S-09 din 16 noiembrie 2023, și va întreprinde acțiunile subsecvente stabilite de art. 42 din Legea nr. 25/2016.

La fel, potrivit aceleași Decizii CIS nr. 1/2023, prevederile pct. 5 reglementează exhaustiv: Deciziile Consiliului interinstituțional de supervizare sunt obligatorii și executorii pentru autoritățile administrației publice centrale și locale, agenții economici, instituțiile publice, precum și pentru cetățeni și alte persoane aflate pe teritoriul Republicii Moldova.

Subsecvent, întru revizuirea listelor subiecților în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate persoanelor supuse sancțiunilor, vizate în Anexa nr. 1 la Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 45/2022, în contextul încetării stării de urgență, aici precizează faptul că, potrivit prevederilor art. 16, alin. (1) din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, ridicarea stării de urgență sau de asediu are loc la data stabilită în hotărârea privind declararea sau prelungirea acesteia.

Corespunzător reieșind din prevederile legale, denotă faptul că ridicarea stării de urgență a produs efecte nu doar în privința ridicării restricțiilor, ci și cu privire la măsurile care au fost adoptate pe perioada stării respective instituite pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, reieșind din faptul că măsurile întreprinse de către entitățile raportoare și de către fiecare autoritate/instituție în raport cu subiecții cărora le-au fost impuse sancțiuni și persoanele asociate cu subiectul restricțiilor au încetat producerea de efecte la expirarea termenului instituit prin Hotărârea Parlamentului nr. 361/2023 privind prelungirea stării de urgență, iar lista persoanelor în privința cărora s-a decis alinierea la măsurile restrictive internaționale din pct. 1 din Decizia CIS nr. 1/2023 corespundea listei persoanelor care cădeau sub incidența Dispoziției CSE nr. 45/2022, consideră că în limita atribuțiilor legale stabilite de cadrul normativ incident de către autoritățile/instituțiile/organele abilitate urmau a fi întreprinse în continuare toate măsurile necesare față de subiecții restricțiilor și persoanele asociate subiectului restricțiilor.

În aceeași ordine de idei menționează faptul că prin Legea nr. 339/2023 pentru modificarea Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale a fost transpusă parțial Decizia (PESC) 2020/1999 a Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 410 din 7 decembrie 2020, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2023/1716 a Consiliului din 8 septembrie 2023, precum și Regulamentul (UE) 2020/1998 al Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 410 din 7 decembrie 2020, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/1715 al Consiliului din 8 septembrie 2023.

În contextul atragerii în proces în calitate de persoană terță a Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor în legătură cu faptul prezentării informațiilor documentate, învederează instanței următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 2, alin. (3) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului (în continuare - Legea nr. 308/2017), Unitatea de informații financiare a Republicii Moldova este Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în calitate de Unitate de Informații Financiare a Republicii Moldova este în drept să furnizeze informații despre existența sau inexistența/lipsa unor analize/investigații financiare desfășurate pe numele subiecților restricțiilor și/sau persoanelor asociate acestora.

Nicidecum, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nu oferă informații documentate cu privire la faptul dacă printr-o tranzacție sau activitate se urmărește eludarea măsurilor restrictive internaționale.

Conform art. 19 alin. (1), lit. a) și b) din Legea nr. 308/2017, serviciul în scopul executării prevederilor legii, primește, înregistrează, analizează, prelucrează și transmite organelor competente informațiile privind activitățile și tranzacțiile suspecte de spălare a banilor, de infracțiuni predicat și de finanțare a terorismului, prezentate de entitățile raportoare, precum și altă informație relevantă obținută în temeiul legii, totodată informează organele de drept competente imediat ce stabilește suspiciuni cu privire la spălarea banilor, finanțarea terorismului sau la alte infracțiuni, precum și Serviciul de Informații și Securitate în partea ce ține de finanțarea terorismului.

Totodată, în același context urmează a fi reținute prevederile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 308/2017, care stabilesc exhaustiv: Informațiile obținute în temeiul prezentei legi și transmise (diseminate) de către Serviciu în adresa organelor de drept sau altor autorități competente nu pot fi divulgate ulterior fără acordul prealabil, scris, al Serviciului. De asemenea, acestea nu pot fi admise ca probe în cadrul procedurilor judiciare, civile, administrative sau penale și nu pot fi puse la baza sentinței, cu excepția documentării faptelor ce constituie încălcări în conformitate cu prevederile Legii nr. 75/2020 privind procedura de constatare a încălcărilor în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului și modul de aplicare a sancțiunilor.

Din cadrul legal reglementat, se atestă faptul că Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor în activitatea sa, transmite organelor competente informațiile privind activitățile și tranzacțiile suspecte de spălare a banilor, de infracțiuni predicat și de finanțare a terorismului, prezentate de entitățile raportoare, precum și altă informație relevantă obținută în temeiul prevederilor Legii nr. 308/2017, ceea ce reprezintă un produs de sinteză (intelligence) prelucrat din informațiile transmise de către entitățile raportoare prin intermediul formularelor speciale conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 308/2017, ceea ce nu este nicidecum echivalent cu descrierea faptelor și circumstanțelor relevante prevăzute de Codul administrativ, deoarece procesul de sesizare de către entitățile raportoare a SPCSB implică parcurgerea mai multor etape care constau din cel puțin următoarele.

Conform art. 19 alin. (1) din Legea nr. 308/2017, Serviciul în scopul executării prevederilor legii procedează la analizarea și prelucrarea informațiilor, iar atunci când stabilește existența unor indici de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului sau la alte infracțiuni,

informează organele de drept competente imediat, precum și Serviciul de Informații și Securitate în partea ce ține de finanțarea terorismului.

Prin urmare, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor în baza Legii nr. 308/2017 efectuează investigații financiare, care constau din activități de colectare a informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice, precum și în verificarea clienților care pot fi legați de acțiunile de spălare a banilor, de infracțiunile predicat și de acțiunile de finanțare a terorismului, activități ce țin de identificarea, stabilirea sursei și urmărirea bunurilor utilizate, obținute din aceste infracțiuni, a fondurilor teroriștilor și a altor bunuri care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii și/sau al confiscării, precum și activități de investigare a dimensiunii rețelei criminale și a gradului de criminalitate aferente .

Revenind la esența cauzei deferite spre examinare justiției și atragerea în proces al Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, întru soluționarea justă a cauzei menționează următoarele.

Conform Dispoziției nr. 45 din 31 octombrie 2022, emisă de Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova (în continuare-Dispoziția CSE nr. 45/2022), s-a dispus aplicarea unor măsuri în vederea asigurării securității statului, stabilității sectorului financiar și excluderii riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului, realizate inclusiv în scop de eludare a sancțiunilor internaționale, având în vedere faptele de corupție, subminare a statului de drept, abuz asupra drepturilor omului și alte crime săvârșite de către persoane fizice, inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova.

În conformitate cu subpct. 1.3. din Dispoziția CSE nr. 45/2022, cu modificările și completările ulterioare (Dispozițiile CSE nr. 58/2023 și nr. 61/2023), prin derogare de la art. 33, alin. (2) din Legea nr. 308/2017, entitățile raportoare specificate la art. 4, alin. (1), lit. a), c), g) și i) din Legea nr. 308/2017, se vor abține de la executarea activităților și tranzacțiile clienților - persoane fizice și juridice supuse sancțiunilor conform listei din anexa nr. 1, pentru un termen de până la 5 zile lucrătoare, cu informarea imediată a Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, dar nu mai târziu de 24 de ore din momentul identificării și aplicării măsurii corespunzătoare.

Totodată, cu referire la persoanele în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor, conform listei din anexa nr. 1 la Dispoziția CSE nr. 45/2022, entitățile raportoare specificate la art. 4, alin. (1), lit. a), c), g) și i) din Legea nr. 308/2017, se vor abține de la executarea activităților și tranzacțiilor acestora ce vizează achitarea dividendelor, înstrăinarea de bunuri imobile, mobile și valori mobiliare, inclusiv prin utilizarea instrumentelor juridice de cesiune sau împrumut, precum și operarea unor modificări esențiale în structura proprietății, realizate de către persoanele respective pentru un termen de până la 5 zile lucrătoare, cu informarea imediată a Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, dar nu mai târziu de 24 de ore de la momentul identificării și aplicării măsurii corespunzătoare.

Conform subpct. 1.4. al Dispoziției CSE nr. 45/2022, Agenția Servicii Publice, Depozitarul Central Unic, Comisia Națională a Pieței Financiare și alte persoane juridice învestite cu drept de

înregistrare/dispunere a bunurilor și drepturilor, inclusiv asupra cotelor-părți în capitalul social al persoanelor juridice, se vor abține de la executarea oricăror activități care ar facilita transferul și/sau convertirea acestora pentru persoanele vizate în subpct. 1.1. și 1.2. Informația cu privire la acțiunile întreprinse în vederea executării prevederilor prezentului subpunct este transmisă Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore din momentul identificării și aplicării măsurii corespunzătoare.

Potrivit prevederilor subpct. 1.5. al Dispoziției CSE nr. 45/2022, prin derogare de la art. 33, alin. (4) din Legea nr. 308/2017, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor va emite decizii de sistare a executării activităților și tranzacțiilor cu bunuri, inclusiv mijloace financiare, identificate sau notificate conform subpct. 1.3., pe un termen de până la 30 de zile lucrătoare, cu remiterea deciziei respective Serviciului Fiscal de Stat. Serviciul Fiscal de Stat, în termen de cel mult 2 zile lucrătoare de la data recepționării scrisorii Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de informare privind anularea deciziei de sistare și/sau excluderea persoanei din lista elaborată de Serviciul de Informație și Securitate conform subpct. 1.2., va anula măsurile întreprinse aferent persoanei excluse din listă.

Reieșind din prevederile pct. 14 din Dispoziția CSE nr. 45/2022, cu modificările și completările ulterioare, se atestă că în cazul în care acțiunile subiecților incluși în Lista persoanelor în privința cărora existau suspiciuni că sunt asociate persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor, elaborată și actualizată de către Serviciul de Informații și Securitate, vor cădea sub incidență, executarea va fi asigurată de către autoritățile abilitate în conformitate cu cadrul legal.

Astfel, se atestă că subpct. 1.2., 1.3., 1.5., 1.7. din Dispoziția CSE nr. 45/2022, stabileau expres măsurile care urmau a fi întreprinse de către fiecare autoritate/ instituție în raport cu persoanele fizice și juridice incluse în Lista persoanelor fizice și juridice cărora le-au fost impuse sancțiuni de către Biroul pentru controlul activelor străine (OFAC) din cadrul Departamentului Trezoreriei Statelor Unite ale Americii în data de 26 octombrie 2022, Anexa nr. 1 la Dispoziția CSE nr. 45/2022.

În aceeași ordine de idei, referitor la temeiul juridic al includerii reclamantului în listă, se aduce la cunoștință că în vederea punerii în aplicare a prevederilor pct. 1. din Dispoziția CSE nr. 45/2022 reglementa expres, Lista persoanelor în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor este elaborată și actualizată de către Serviciul de Informații și Securitate, iar conform subpct. 1.2. din aceeași dispoziție, Serviciul de Informații și Securitate, poate exclude o persoană inclusă anterior în listă, dacă au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea acestei persoane în listă sau dacă au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului.

Totodată, este de menționat că potrivit prevederilor subpunctului 1.6. din Dispoziția CSE nr. 45/2022, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor va informa Guvernul și Serviciul de Informații și Securitate despre măsurile întreprinse în conformitate cu prevederile subpct. 1.4 și 1.5.

Punctul 1.6. se modifică prin pct. 3.5. din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.58 din 28.01.2023.

Totodată, este de precizat că potrivit cadrului legal incident, în contextul expirării la 31.12.2023 a stării de urgență și adoptării Legii nr. 339/2023 pentru modificarea Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale în data de 26.12.2023, prin scrisoarea nr. E/14119 Serviciul de Informații și Securitate a intervenit către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu solicitarea revizuirii listelor persoanelor fizice și juridice în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate cu subiecții restricțiilor internaționale vizați în anexa nr. 1 a Dispoziției CSE nr. 45/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Respectiv în rezultatul reevaluării informațiilor disponibile s-a constatat că în cadrul solicitării parvenite de la Procuratura Anticorupție, efectuată în cadrul cauzei penale nr. 2021960138 începută la 01.12.2021, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 181^2 alin. (1) Cod penal privind identificarea proveniență și analiza traseului financiar al mijloacelor bănești utilizate de societatea DFM SRL, IDNO 1015600037999 la efectuarea tranzacțiilor bancare urmate de operațiuni de lichefiere a numerarului, cu utilizarea ulterioară a fondurilor pentru posibila finanțare a Partidului Politic „ȘOR”, Serviciul a desfășurat investigații financiare, fiind identificate principalele destinații ale operațiunilor de debitare efectuate în decursul perioadei de timp 01.01.2021-31.07.2021; 17.05.2021-27.04.2022 la conturile companiei „Aeroport Handling” SRL, subsecvent învederează că SPCSB la solicitarea SIS nr. E/14119 din 26.12.2023, urmare a reevaluării informațiilor disponibile a actualizat listele persoanelor asociate subiecților restricțiilor, luând în considerare criteriile de asociere prevăzute la art. 42 din Legea 25/2016, cu indicarea numărului cauzei penale în care este vizată societatea „Aeroport Handling” SRL, IDNO 1002600010480, și anume reclamanta figurează ca subiect al analizelor financiare efectuate de către SPCSB în cadrul cauzei penale nr. 2014978151 (frauda bancară), instrumentată de Procuratura Anticorupție.

Analizând argumentele invocate în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, consideră că acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, din următoarele motive.

Face referire la prevederile art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ.

Conform art. 28, alin. (3) din Legea nr. 25/2016, Serviciul de Informații și Securitate elaborează și aprobă lista persoanelor juridice în privința cărora există informații documentate că acestea se află sub controlul unui subiect al restricțiilor sau sunt beneficiari efectivi ai acestuia. În procesul de elaborare a listei, Serviciul de Informații și Securitate poate solicita furnizarea informațiilor de la alte organe/ autorități/instituții abilitate în sensul prezentei legi, inclusiv comunicarea datelor deținute în privința subiecților restricțiilor de către Serviciul Prevenirea si Combaterea Spălării Banilor. La elaborarea și aprobarea listei menționate, prevederile art. 6, alin. (2)-(31) și alin. (5), se aplică în modul corespunzător.

În contextul celor invocate în acțiunea înaintată spre examinare instanței de judecată, la caz urmează a fi reținut faptul că principiul proporționalității a fost respectat pe deplin și că exercitarea drepturilor urmează a fi apreciată în raport cu interesul public mai larg.

În modul acesta, ingerința și-a găsit necesitatea în circumstanța faptului că au fost efectuate acțiuni de către o persoană inclusă în lista elaborată de către SIS conform Anexei nr. 1 la Dispoziția CSE nr. 45/2022, care este asociată persoanei fizice Ilan ȘOR, și anume de către societatea „Aeroport Handling" SRL, care ulterior la revizuirea listelor dat fiind faptul că nu au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea persoanei juridice „Aeroport Handling" SRL în listă, precum și nu au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului, persoana figurează ca inclusă în Anexa nr. 6 din Ordinul SIS nr. 2/2024, care a fost întocmit conform rigorilor stabilite de Legea nr. 25/2016, or ingerința în dreptul de proprietate trebuie nu doar să urmărească un „scop legitim" conform „interesului general", ci să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură aplicată de către stat.

Tocmai acest lucru este exprimat de noțiunea de „just echilibru" ce trebuie păstrat între cerințele interesului general public care vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Subsecvent, reieșind din faptul că societatea „Aeroport Handling" SRL, se regăsește în Lista subiecților în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate persoanei fizice supusă sancțiunilor Ilan ȘOR, se atestă indubitabil faptul că tranzacțiile realizate de către o persoană inclusă în lista elaborată și actualizată de către Serviciul de Informații și Securitate, cade nemijlocit sub incidența prevederilor Legii nr. 25/2016, astfel că întru asigurarea respectării scopului prevederilor legale adoptate, a fost dispusă includerea persoanei asociate unei persoane căreia i-au fost impuse sancțiuni de către Biroul pentru controlul activelor străine (OFAC) din cadrul Departamentului Trezoreriei Statelor Unite ale Americii în data de 26 octombrie 2022, și anume Ilan ȘOR.

Face referire la prevederile art. art. 29, 36 Cod administrativ.

Conform prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, ridicarea stării de urgență sau de asediu are loc la data stabilită în hotărârea privind declararea sau prelungirea acesteia.

Corespunzător, toate măsurile întreprinse de către entitățile raportoare și de către fiecare autoritate/instituție în raport cu subiecții cărora le-au fost impuse sancțiuni au încetat producerea de efecte la expirarea termenului instituit prin Hotărârea Parlamentului nr. 361/2023 privind prelungirea stării de urgență.

Subsecvent, reieșind din prevederile legale, denotă faptul că ridicarea stării de urgență a produs efecte nu doar în privința ridicării restricțiilor, ci și cu privire la măsurile care au fost adoptate pe perioada stării respective instituite pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Consideră că instanța de judecată urmează să rețină la caz, că drept urmare a încetării stării de urgență, toate măsurile aplicate în temeiul Dispoziției CSE nr. 45/2022 au încetat producerea de efecte, însă dat fiind faptul că nu au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea persoanei juridice „Aeroport Handling" SRL în listă, precum și nu au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului, societatea „Aeroport Handling" SRL

figurează ca inclusă în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Ilan ȘOR, Anexa nr. 6 din Ordinul SIS nr. 2/2024, întocmit conform normelor stabilite de Legea nr. 25/2016.

În ceea ce ține de dezacordul reclamantului cu răspunsurile date de către Serviciul de Informații și Securitate, învederează că societatea „Aeroport Handling" SRL nu poate pretinde ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, or stabilirea răspunsului este atributul exclusiv al autorității/instituției/organului abilitat.

În sensul cererii de chemare în judecată cu privire la solicitarea reclamantului de anulare a actelor emise de către Serviciul de Informații și Securitate, prin invocarea ilegalității, relevă faptul că pentru a fi legal un act trebuie să fie emis de către autoritatea competentă, prin procedura legală prescrisă și în forma corectă și nu poate să conțină nici un defect de substanță. Legalitatea actelor contestate, urmează a fi apreciată în raport cu dispozițiile legale existente la momentul emiterii, adică reieșind din speța deferită spre examinare justiției de către reclamant, în corespundere cu prevederile Legii nr. 25/2016, Deciziei CIS nr. 1/2023, Ordinului SIS nr. 2/2024 și cu derogările de la Legea nr. 136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, Legea nr. 308/2017, Codul fiscal, Codul administrativ și alte acte normative incidente.

În consecință, menționează că prezumția de legalitate este acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii în accepțiunea lato sensu.

Prin urmare, condițiile de legalitate ale actelor emise, atât de către Serviciul de Informații și Securitate, cât și de către alte autorități/instituții/organe ale statului, sunt că au fost emise în baza și în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, precum și evitării tentativelor de eludare a măsurilor restrictive internaționale cu implicarea și/sau participarea persoanelor asociate subiecților restricțiilor, în speța dată fiind persoana juridică „Aeroport Handling" SRL asociată persoanei fizice supusă sancțiunilor Ilan ȘOR.

Consideră indubitabil faptul că actele emise în privința reclamantului au fost oportune, deoarece corespundeau și corespund circumstanțelor de fapt și de drept care au fost expuse, precum și acestea au fost adoptate în limitele competențelor conferite de cadrul legal, cu respectarea operațiunilor, condițiilor de formă și procedurile prescrise de lege, în vederea realizării unui scop licit cel de asigurare a stabilirii și menținerii păcii și securității internaționale, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevenirea și combaterea terorismului, dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, normele de drept internațional și obligațiile asumate de Republica Moldova pe plan internațional.

Suplimentar, susține că, instanța urmează să rețină la caz că cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată, deoarece reclamantul nu a probat nicicum ilegalitatea actelor contestate, or principiul legalității acestora generează cel puțin două obligații evidente, obligația de

conformare la cadrul legal și obligația de asigurare a aplicării legii, or actele administrative reprezintă modalitatea juridică de organizare a executării și de executare în concret a legii.

Prin urmare, concluzionează că, între actul administrativ și lege există întotdeauna un raport de subordonare, legalitatea actelor administrative fiind o condiție esențială pentru valabilitatea lor.

Consideră că, dovada îndeplinirii condiției cazului bine justificat nu se rezumă doar la invocarea nelegalității actelor emise, ci presupune că reclamantul urmează să argumenteze concret, prin prezentarea înscrisurilor care ar crea o serioasă îndoială asupra legalității actelor contestate.

Nu în ultimul rând, la caz urmează a fi reținut faptul că includerea/excluderea unei persoane pe/de pe listă au fost atribuite drept competență autorităților abilitate prin lege, acestea fiind niște măsuri care au fost atribuite drept funcție acestora, întru a permite exercitarea de către stat a unui control în privința persoanelor despre care sunt date și informații precum că acestea sunt unul dintre subiecții restricțiilor sau sunt asociate subiecților restricțiilor, or, care dețin sau au sub control bunuri ori care au date și informații despre acestea, despre tranzacții legate de bunuri sau în care este implicat un subiect al restricțiilor.

Or, adoptarea Ordinului nr. 2/2024 cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor de către Serviciul de Informații și Securitate, în calitate de autoritate competentă în domeniul desfășurat, în partea includerii reclamantului „Aeroport Handling” SRL a avut loc din motiv că cauzele și condițiile care au justificat includerea acestei persoane în listă nu au încetat, precum și nu au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului pentru a fi exclus din listă, mai mult decât atât Ordinul nr. 2/2024 a fost emis în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, precum și evitării tentativelor de eludare a măsurilor restrictive internaționale cu implicarea și/sau participarea persoanelor asociate subiecților restricțiilor, în speța dată subiectul fiind Ilan ȘOR.

La caz, consideră că urmează a fi reținut faptul că procedura de reglementare și competențele de elaborare a listelor este reglementată de Legea nr. 25/2016 și actelor normative de aplicare a acesteia, iar dispunerea includerii reclamantului în listă a fost adusă la îndeplinire întru asigurarea respectării scopului legii.

Sintetizând cele detaliate supra, precizează că argumentele avocatului în interesele „Aeroport Handling” SRL sunt neîntemeiate și conchide că acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, dat fiind faptul că în speța dată nu sunt întrunite temeiurile de ilegalitate ale actelor contestate, deoarece acestea au fost emise cu respectarea dispozițiilor legale, competenței și procedurii.

În aceeași ordine de idei, consideră că prin neaplicarea măsurilor prevăzute de lege s-ar crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, or CtEDO în practica sa constantă a învederat că statului îi revine obligația de a se echipa cu un arsenal de instrumente juridice apte și suficiente pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor pozitive care i se incumbă.

Urmare a constatărilor detaliate supra cu privire la circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării, conchide că argumentele expuse de către reclamant, în cererea de chemare în judecată sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond urmează să soluționeze cauza deferită spre examinare justiției sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință neoferind posibilitatea de anulare a actelor emise de către Serviciul de Informații și Securitate, or aceasta ar duce la obstacularea executării prerogativei de a garanta, într-un final, protejarea securității statului Republica Moldova.

Totodată, menționează faptul că contrar prevederilor art. 93, alin. (1) din Codul administrativ, solicitările reclamantului se bazează pe fapte neprobate și declarative, la caz nefiind prezentate probe concludente, utile, veridice și legale în susținerea acțiunii sale, astfel că cele declarate nu au forță probantă prestabilită și nu întrunesc condițiile principiilor concludenții și pertinenței, iar dezacordul cu actele emise de către Serviciul de Informații și Securitate și argumentele aduse de către reclamant în susținerea celor declarate, nu constituie temei de anulare a actelor contestate.

În ceea ce ține de obligarea Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu privire la prezentarea dosarului administrativ întocmit în privința operațiunilor administrative/actele preparatorii ce vizează actul administrativ contestat - în partea în care Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a participat în cadrul procedurii administrative, a documentat și a prezentat Serviciului de Informații și Securitate informația care a stat la baza elaborării/actualizării listei în cauză, se învederează instanței de judecată următoarele:

Citează prevederile art. art. 69, 70, 32, 94 alin. (1) din Cod administrativ.

Prin urmare, subliniază faptul că, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor în temeiul prevederilor Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, în vederea determinării caracterului suspect al activităților sau al tranzacțiilor, obține informațiile și documentele necesare doar de la entitățile raportoare stabilite la art. 4 din legea menționată, precum și de la alte autorități abilitate în acest sens, și în cadrul desfășurării investigațiilor financiare, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nu audiază persoanele în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Corespunzător, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor comunică că nu a fost inițiată procedura administrativă în privința reclamantului „Aeroport Handling” SRL.

Reiterează faptul că în conformitate cu Legea nr. 308/2017, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor este Unitatea de Informații Financiare a Republicii Moldova (FIU).

Potrivit art. 18, alin. (1)-(3) din Legea nr. 308/2017, Serviciul este un organ de specialitate, care funcționează în subordinea Guvernului, având ca obiect de activitate prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, iar în acest scop primește, analizează, prelucrează informații conform atribuțiilor deținute și informează organele competente.

Analizele financiare sunt efectuate ca urmare a recepționării formularelor speciale care includ date despre tranzacții suspecte, precum și a altor informații relevante pentru spălarea

banilor, infracțiunile predicat conexe și finanțarea terorismului, de către aparatul Serviciului, compus din analiști financiari. Analizele presupun atât accesarea bazelor de date financiare, comerciale, administrative și publice, cât și coroborarea acestor și concentrarea concluziilor rezultate într-o judecată de valoare, care însă nu constituie probe în justiție, ci doar date, informații de natură financiară, menite să contureze suspiciunea rezonabilă a comiterii unei fapte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, deși este cunoscut ca un organ de informații financiare, nu poate fi inclus în categoria organelor de urmărire penală, este esențial de remarcat faptul că SPCSB nu are atribuții de culegere a informațiilor, ci de primire, analiză și prelucrare a acestora, informând organele de drept competente imediat ce stabilește suspiciuni cu privire la spălarea banilor, finanțarea terorismului sau la alte infracțiuni, dacă constată indici de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

La fel, pentru instanța de judecată se învederează că Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor este autoritatea publică autonomă și independentă căreia i-au fost atribuite funcțiile clasice ale Unității de Informații Financiare și la o analiză mai riguroasă a Recomandării FATF nr. 29 alin. (1) lit. f), art. 32 din Directiva UE 2015/849, este definită Unitatea de Informații Financiare (în continuare FIU), astfel că nu pot fi ignorate funcțiile unui FIU, adică cele de analiză și transmitere/diseminare a informațiilor cu păstrarea confidențialității sursei.

Reține faptul că, misiunea SPCSB este de sprijinire a efortului a organelor și autorităților competente, prin crearea de noi resurse informaționale destinate prevenirii și detectării tuturor formelor de criminalitate economico-financiară și prin furnizarea de intelligence financiar de calitate, care constă din recepționarea formularelor speciale privind tranzacțiile financiare și informațiile referitoare la spălare de bani și/sau finanțarea terorismului; analizarea, prelucrarea, diseminarea și asigurarea securității informațiilor deținute; înregistrarea, prelucrarea și analizarea datelor și informațiilor dintr-o varietate de surse pentru identificarea evoluțiilor și tipologiilor de spălarea banilor și/sau finanțarea terorismului; analiza informațiilor în scopul generării de intelligence financiar, relevant pentru cerințele investigative ale organelor competente; efectuarea schimbului de informații cu alte unități de informații financiare cu competențe similare din alte jurisdicții, în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și/sau finanțării terorismului etc.

Corespunzător, precizează faptul că, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor efectuează investigații financiare care sunt destinate acordării suportului efortului organelor abilitate și altor structuri, în lupta împotriva spălării banilor, finanțării terorismului și a altor amenințări la adresa securității Republicii Moldova. Astfel că, investigațiile financiare generate de către SPCSB aduc valoare adăugată investigațiilor penale, inclusiv celor în care produsele ilicite provin din infracțiuni precum traficul de droguri, evaziune fiscală, contrabandă, corupție și trafic de ființe umane. Totodată, furnizarea informațiilor care reies din desfășurarea investigațiilor financiare asigură un nivel corespunzător de informare organelor de drept și structurilor de securitate națională, în legătură cu tehnicile și evoluțiile curente și emergente folosite pentru spălarea banilor și finanțarea terorismului.

În altă ordine de idei, a menționat că SPCSB nu efectuează investigații financiare paralele și nu are atribuții și competențe în cadrul urmăririi penale. Atunci când SPCSB stabilește existența unor indici de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și că acestea sunt relevante pentru activitatea de investigare sau de urmărire penală, diseminează informațiile obținute în conformitate cu prevederile Legii nr. 308/2017 organelor competente, astfel că diseminările la nivel național ajută la înțelegerea modului în care persoanele interesate de spălarea banilor/finanțarea terorismului folosesc sistemul financiar pentru ascunderea profiturilor ilicite.

Suplimentar, face referire la prevederile art. art. 5, 6, 10 alin. (1), 39, 17, 207 alin. (1), (2) lit. e) din Codul administrativ.

În cazul în care, o anumită persoană își manifestă dezacordul cu rezultatele activității administrative, sau a procedurii administrative, aceasta este în drept să-și apere drepturile sale prin intentarea unei acțiuni în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis.

Respectiv, la examinarea dezacordului manifestat de persoana interesată, cu rezultatele activității administrative, reflectate într-un act administrativ emis, instanța de contencios administrativ va examina întreaga procedură administrativă desfășurată până la emiterea actului administrativ, verificând legalitatea tuturor operațiunilor administrative efectuate în cadrul acestei activități administrative.

Totodată, este de menționat faptul că, răspunsul Serviciului de Informații și Securitate contestate în prezentul litigiu de către „Aeroport Handling” SRL, nu se încadrează în semantica actelor executorii (a face, a da, a obliga).

Citează prevederile art. 44 din Codul administrativ.

În contextul celor expuse și reieșind din prevederile cadrului legal menționat, învederează că Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nu a inițiat procedura administrativă, nu a audiat în calitate de participant și nu a atras în calitate de participant reclamantul „Aeroport Handling” SRL.

În cazul care instanța de judecată consideră că Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor este obligată să inițieze o procedură administrativă, atunci în sensul actului normativ incident SPCSB nu ar trebui să întocmească o informare/diseminare, ci un proces-verbal în condițiile cerute de lege. Or, tocmai din acest motiv SPCSB nu poate sesiza fapte, ci doar să transmită (disemineze) informațiile obținute în temeiul Legii nr. 308/2017, pentru că ilicitul penal căruia trebuie să i se circumscrie produsul infracțional nu poate fi verificat de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, fiind sub semnul întrebării însăși analiza efectuată pentru caracterizarea unei tranzacții financiare ca suspecte de spălare de bani, din care motiv denotă indubitabil faptul că Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor furnizează produse analitice de informații financiare, nu probe și nici documente, or circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

De asemenea, reține faptul că procedura administrativă de obținere a documentelor de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nu poate substitui în nici un caz procedura prevăzută de Codul de Procedură Penală, în ceea ce ține de administrarea probelor.

În acest context menționează că informațiile transmise (diseminate) în adresa Serviciului de Informații și Securitate au doar scop informativ și nu produc efecte juridice, acest fapt fiind inserat chiar în textul scrisorilor remise în adresa Serviciului de Informații și Securitate, citează: „Urmare reevaluării informațiilor disponibile, Serviciul a actualizat listele persoanelor asociate subiecților restricțiilor, luând în considerare criteriile de asociere prevăzute la art. 42 din Legea 25/2016, cu indicarea scrisorilor de diseminare sau numărul cauzelor penale relevante. În cazul informațiilor diseminate către organele Procuraturii sau altor organe de ocrotire a normelor de drept, Serviciul nu deține informații cu privire la rezultatul examinării materialelor transmise și statutul procesual al subiecților. Considerând prevederile alin. (2), art. 42 din Legea 25/2016, privind atribuția Serviciului de Informații și Securitate de elaborare și actualizare a listei persoanelor asociate subiecților restricțiilor în colaborare cu Serviciul, BNM și alte autorități publice cu competențe incidente, propunem consultarea organelor de ocrotire a normelor de drept, privind statutul procesual al subiecților, confirmarea sau infirmarea suspiciunilor, în scopul constatării oportunității includerii acestora în listele persoanelor asociate cu subiecții restricțiilor, conform prevederilor punct. 1) alin (1) art. 42 din Legea 25/2016.”.

Notează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că prin prisma art. 6 din Convenția Europeană, precum și prin prisma jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere.

Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se proporționalitatea între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (Guerin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Legiuitorul poate stabili anumite condiții privind exercitarea drepturilor subiective, nerealizarea cărora poate duce la stingerea acestor drepturi. Normele legale enunțate supra urmează a fi aplicate prin raportare și coroborare la prevederile Codului administrativ. Or, prin Codul administrativ s-a instituit o procedură administrativă uniformă în privința desfășurării activității administrative a autorităților publice.

Pentru a respecta în mod practic caracterul uniform al procedurii administrative și a contracara abuzurile și excesele în activitatea administrativă în vederea respectării principiului legalității, precum și a drepturilor și libertăților persoanei, Codul administrativ a instituit mai multe obligații pozitive față de autoritățile publice, precum și față de instanțele de judecată.

Conform circumstanțelor expuse, consideră că instanța de judecată urmează să reiasă din cumulul probelor prezentate și să soluționeze cauza deferită spre examinare justiției sub toate aspectele de fapt și de drept și să decidă dacă cele invocate de către avocat în interesele „Aeroport Handling" SRL, sunt suficiente pentru susținerea cererii înaintate în cadrul examinării cauzei, or temeiurile invocate de către ultimul sunt lipsite de suport juridic și nu se încadrează în cele prescrise de lege.

Reiterează faptul că art. 16, alin. (3) din Legea nr. 308/2017, stabilește exhaustiv că informațiile obținute în temeiul Legii nr. 308/2017 nu pot fi admise ca probe în cadrul procedurilor judiciare, civile, administrative sau penale și nu pot fi puse la baza sentinței.

Prin urmare, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor solicită respingerea acțiunii în contencios administrativ înaintată de către „Aeroport Handling" SRL, ca fiind neîntemeiată;

În ședința de judecată.

În şedinţa de judecată reprezentantul reclamantului SRL „Aeroport Handling", avocatul Jarovlea Veaceslav, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acțiunii.

În şedinţa de judecată, reprezentantul autorității publice pârâte Serviciul de Informații și Securitate, Moga Dumitru, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul terțului Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând acțiunea reclamantului SRL „Aeroport Handling", audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform **art. 2 alin. (1) din Codul administrativ**, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform **art. 3 din Codul administrativ**, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform **art. 18 din Codul administrativ**, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora,

satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform **art. 22 alin. (1) din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform **art. 93 alin. (1) din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul **art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ**, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform **art. 5 din Codul administrativ**, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit **art. 10 alin. (1) din Codul administrativ**, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, Ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor în partea includerii SRL „Aeroport Handling” în Anexa nr. 6 lit. B – este act administrativ individual emise în privința reclamantului SRL „Aeroport Handling”.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform **art. 17 din Codul administrativ**, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform **art. 39 din Codul administrativ**, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul SRL „Aeroport Handling” este destinatarul actului administrativ contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu **art. 191 alin. (1) din Codul administrativ**, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin.(1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Serviciului de Informații și Securitate este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în contestare constă în anularea actului administrativ individual.

În sensul enunțat, **art. 209 alin. (1) din Codul administrativ** prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 6 alin. (3) din Legea nr. 25 din 04.03.2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaţionale, lista prevăzută la alin. (2), precum și modificările la aceasta se aprobă prin ordin al directorului Serviciului de Informații și Securitate. Ordinul prin care se

include/exclude o persoană în/de pe listă se comunică destinatarului conform prevederilor Codului administrativ și *poate fi contestat potrivit procedurii de contencios administrativ doar după parcurgerea procedurii prealabile.* Contestarea ordinului în instanța judecătorească nu suspendă executarea acestuia.

Urmează a fi reținut că, reclamantul la 13 februarie 2024, s-a adresat cu cerere prealabilă către Serviciul de Informații și Securitate solicitând anularea Ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor în partea includerii lui SRL „Aeroport Handling" în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociat cu subiectul restricțiilor Ilan Șor (Anexa nr. 6). (f.d. administrativ 40)

La data de 28 februarie 2024, Serviciul de Informații și Securitate a emis răspunsul la cererea prealabilă prin care a respins-o ca fiind neîntemeiată. (f.d. administrativ 41-42)

Astfel, acțiunea în contencios administrativ privind anularea actului administrativ individual defavorabil – ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 „cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor", în partea rubricii SRL „Aeroport Handling" din tabelul „B. Persoane juridice" din anexa nr. 6, a deciziei emise în procedură prealabilă – răspunsul SIS nr. 20-B-123/24 din 28.02.2024 și compensarea cheltuielilor de judecată, fost înaintată la data 28 martie 2024, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul SRL „Aeroport Handling".

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de SRL „Aeroport Handling" nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

În speță, din materialele dosarului instanţa reţine că, la data de 25 ianuarie 2024 a fost emis Ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 „Cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor".

Reclamantul SRL „Aeroport Handling" a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Ilan Șor din Anexa 6 lit. B.

La 13 februarie 2024, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către Serviciul de Informații și Securitate solicitând anularea Ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor în partea includerii lui SRL „Aeroport Handling" în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociat cu subiectul restricțiilor Ilan Șor (Anexa nr. 6). (f.d. administrativ 40)

La data de 28 februarie 2024, Serviciul de Informații și Securitate a emis răspunsul la cererea prealabilă prin care a respins-o ca fiind neîntemeiată. (f.d. administrativ 41-42)

Prin urmare, la data de 28 martie 2024, SRL „Aeroport Handling” s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului de Informații și Securitate a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil. (f.d.5-8)

Exercitând controlul judiciar al actului administrativ contestat din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța de judecată conchide că acesta este legal, conform raționamentelor ce succed infra.

La caz, se atestă că, anterior cetățeanului RM - Ilan Șor i-au fost impuse sancțiuni internaționale prin decizii unilaterale emise de Statele Unite ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Canadei etc.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 140-149, art. 289), cu modificările ulterioare, în vederea asigurării securității Republicii Moldova și stabilității sectorului financiar, precum și în scopul excluderii riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, având în vedere faptele de corupție, subminare a statului de drept, abuz asupra drepturilor omului și alte crime săvârșite de către persoane fizice, inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova, Consiliul interinstituțional de supervizare, prin Decizia Consiliului interinstituțional de supervizare nr.1 din 27.12.2023, s-a decis: 1. Republica Moldova se aliniază la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale: 1.1. Statelor Unite ale Americii, ca urmare a modificărilor survenite la 26.10.2022 în Deciziile nr. 13818/2017 și nr. 140240/2021 emise de Președintele SUA și puse în acțiune de Oficiul pentru Controlul Activelor Străine din cadrul Departamentului Trezoreriei de Stat a SUA (OFAC), în privința următoarelor persoane: 2) ȘOR (SHOR) Ilan Mironovich; 1.2. Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, ca urmare a ultimelor modificări cuprinse în Reglementările sancțiunilor globale contra corupției 2021 (S.I. 2021/488) (The Global Anti-Corruption Sanctions Regulations 2021 (S.I. 2021/488)) și în Lista de sancțiuni ale Regatului Unit (The UK Sanctions List), în privința următoarelor persoane: 2) ȘOR (SHOR) Ilan Mironovich; 1.3. Canadei, ca urmare a ultimelor modificări cuprinse în Reglementările privind măsurile economice speciale (Moldova) Special Economic Measures (Moldova) Regulations nr. SOR/2023/109, în privința următoarelor persoane: 2) SHOR Ilan Mironovich. 4. Serviciul de Informații și Securitate, în termen de 10 zile lucrătoare, va elabora lista persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate că sunt asociate persoanelor - subiecți ai restricțiilor, prevăzute în pct. 1 și Ordinul ministrului afacerilor externe și integrării europene nr. 248-S-09 din 16 noiembrie 2023, și va întreprinde acțiunile subsecvente stabilite de art. 4^2 din Legea nr. 25/2016.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Instanța de judecată menționează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Prin urmare, instanța de judecată urmează să ţină cont de aceste deziderate şi să adopte o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Conform art. 3 din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, măsurile restrictive internaţionale aplicate de Republica Moldova au drept scop stabilirea şi menţinerea păcii şi securităţii internaţionale, respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, prevenirea şi combaterea terorismului, dezvoltarea şi consolidarea democraţiei şi a statului de drept în conformitate cu principiile Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite, normele de drept internaţional şi obligaţiile asumate de Republica Moldova pe plan internaţional.

În temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, cu referire la fiecare subiect al restricțiilor se întocmește o listă a persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor.

Din această categorie de persoane fac parte:

2) orice persoană juridică în privința căreia există informații documentate că:

a) una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor este unicul fondator sau deține, personal sau prin persoane interpuse, mai mult de 25% de acțiuni sau cote-părți;

b) beneficiar efectiv al acesteia este sau a fost în ultimii zece ani o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor;

c) are sau a avut în ultimii cinci ani relații comune de afaceri cu o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor sau cu o persoană juridică al cărei beneficiar efectiv este/a fost o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor;

d) inițiază sau a inițiat în ultimii cinci ani raporturi juridice pentru apariția sau stingerea unor drepturi sau obligații la indicația sau în interesul unei persoane fizice sau juridice subiect al restricțiilor.

Potrivit art. 5^2 alin. (1) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, beneficiarul efectiv este orice persoană fizică ce deține sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o activitate sau o tranzacție.

În temeiul art. 5^2 alin. (2) pct. 1) lit. a) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, noțiunea de beneficiar efectiv include cel puțin: în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ (comercial): a) persoana fizică/persoanele fizice care deține/dețin sau controlează în ultimă instanță o persoană juridică, alta decât o societate cotată pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu standardele internaționale echivalente care asigură transparența corespunzătoare a informațiilor privind exercitarea dreptului de proprietate, prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din numărul de acțiuni ori din drepturile de vot sau prin participația în capitalul social al persoanei juridice respective, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace.

Conform art. 6 alin. (2)-(4) din Legea nr. 25/2016, lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor se elaborează și se actualizează de către Serviciul de Informații și Securitate, care colaborează în acest sens cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Banca Națională a Moldovei și cu alte autorități publice cu competențe incidente în domeniul dat. Orice propunere de includere/excludere a unei persoane pe/de pe listă, înaintată de către autoritățile respective în adresa Serviciului de Informații și Securitate, este însoțită de o bază justificativă ce include, cel puțin, indicarea categoriei concrete de subiecți din lista prevăzută la alin. (1), precum și probele, informațiile documentate ce atestă argumentarea atribuirii persoanei în categoria respectivă. Serviciul de Informații și Securitate exclude o persoană inclusă anterior în listă dacă au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea acestei persoane în listă sau dacă au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului. (3) Lista prevăzută la alin. (2), precum și modificările la aceasta se aprobă prin ordin al directorului Serviciului de Informații și Securitate. Ordinul prin care se include/exclude o persoană în/de pe listă se comunică destinatarului conform prevederilor Codului administrativ și poate fi contestat potrivit procedurii de contencios administrativ doar după parcurgerea procedurii prealabile. Contestarea ordinului în instanța judecătorească nu suspendă executarea acestuia. (3^1) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, procedurile administrative inițiate de către Serviciul de Informații și Securitate în condițiile alin. (3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de către autoritățile competente, emiterea actelor administrative individuale privind includerea și/sau excluderea unor subiecți din lista persoanelor în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate unui subiect al restricțiilor internaționale și notificarea persoanelor vizate după emiterea ordinului. Prevederile art. 70 și 71 din Codul administrativ nr. 116/2018 nu se aplică. (4) Persoanele prevăzute la alin. (1) nu sunt echivalate după statut cu subiecții restricțiilor, însă, pentru evitarea unor tentative de eludare a măsurilor restrictive internaționale care ar implica și o participare a acestora, cu referire la activitățile și tranzacțiile în care aceste

persoane sunt parte, entitățile raportoare prevăzute la art. 4 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului întreprind măsuri de precauție sporită privind clienții, precum și măsuri asigurătorii, prevăzute de art.8 și 33 din legea menționată. Prevederile Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului se aplică corespunzător cu referire la procedura detaliată de realizare a măsurilor respective, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.

Astfel, la 25 ianuarie 2024, în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, precum și evitării tentativelor de eludare a măsurilor restrictive internaționale cu implicarea și/sau participarea persoanelor asociate subiectelor restricțiilor, în temeiul art. 6 din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale și art.16 lit. e) din Legea nr.136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, prin ordinul directorului SIS nr. 2/2024 s-a dispus aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor.

Din conținutul normelor de drept expuse supra, instanța de judecată relevă că, acestea stabilesc că Republica Moldova aplică măsuri restrictive internaționale pentru a proteja securitatea, drepturile omului și statul de drept.

Pentru a preveni ocolirea sancțiunilor, se întocmește o listă a persoanelor fizice și juridice asociate subiecților sancționați, pe baza unor probe (legate de proprietate, control, beneficii financiare sau relații de afaceri). „Beneficiarul efectiv” este persoana care controlează în ultimă instanță o entitate.

Lista este elaborată și actualizată de SIS, aprobată prin ordin și poate fi contestată, fără a suspenda aplicarea. Persoanele incluse nu sunt sancționate direct, dar sunt supuse unor măsuri de precauție sporită.

În acord cu art. 21, 22 și 225 din Codul administrativ, instanța de judecată exercită un control deplin de legalitate asupra actului administrativ contestat, verificând: competența autorității publice; respectarea procedurii administrative; existența temeiului de fapt; aplicarea corectă a temeiului de drept; respectarea principiilor generale ale dreptului administrativ, inclusiv proporționalitatea, securitatea juridică și protecția drepturilor fundamentale.

Totodată, instanța de judecată nu poate substitui autoritatea publică în aprecierea oportunității actului administrativ, ci doar verifică legalitatea acestuia, inclusiv dacă marja de apreciere a fost exercitată în mod arbitrar sau abuziv.

Cu privire la competența autorității emitente instanța de judecată constată că Serviciul de Informații și Securitate a acționat în limitele competenței sale materiale și funcționale.

Potrivit art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 25/2016, Serviciul de Informații și Securitate este autoritatea competentă să elaboreze și să actualizeze lista persoanelor asociate subiecților restricțiilor, iar aprobarea acesteia se face prin ordin al directorului instituției.

Astfel, prin Decizia Consiliului interinstituțional de supervizare nr. 1/2023, Republica Moldova s-a aliniat la măsurile restrictive internaționale instituite de alte state. Această decizie are valoare juridică suficientă pentru a declanșa aplicarea mecanismelor prevăzute de Legea nr.

25/2016, fără a fi necesară o hotărâre distinctă a Guvernului în fiecare caz concret. Prin urmare, nu se poate reține depășirea competenței de către autoritatea pârâtă.

Cu privire la respectarea procedurii administrative instanța de judecată acordă o atenție deosebită particularităților procedurii administrative aplicabile în cauză.

În mod obișnuit, Codul administrativ impune respectarea unor garanții procedurale esențiale, precum dreptul la audiere (art. 70), participarea persoanei vizate (art. 71) și motivarea actului (art. 118). Totuși, în speță devin incidente dispozițiile speciale ale art. 6 alin. (31) din Legea nr. 25/2016, care instituie o derogare expresă de la aceste reguli. Această derogare este justificată de natura specifică a măsurilor restrictive, care vizează securitatea națională, prevenirea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului. În astfel de domenii, legiuitorul a apreciat că eficiența și operativitatea măsurilor prevalează asupra caracterului contradictoriu al procedurii administrative. În consecință, instanța de judecată constată că lipsa audierii prealabile și a unei motivări detaliate nu constituie, în sine, o încălcare a procedurii administrative, atâta timp cât aceste limitări sunt prevăzute expres de lege.

Cu referire la temeiul de fapt și probatoriul administrat, se reține că conform art. 87 alin. (1) din Codul administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt.

Instanța de judecată reține că autoritatea publică pârâtă și-a fundamentat includerea reclamantului în listă pe informații documentate obținute în colaborare cu instituțiile cu competențe incidente în domeniul dat, inclusiv în domeniul prevenirii spălării banilor.

Din analiza materialelor cauzei rezultă că, reclamantul a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor - Ilan Șor, Anexa nr. 6 la Ordinul directorului Serviciului nr. 2/2024, acesta fiind inclus în listă în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) pct. 2) lit. b) și c) din Legea nr. 25/2016, care prevede că, din categoria persoanelor asociate subiectului restricțiilor face parte orice persoană juridică în privința căreia există informații documentate că: b) beneficiar efectiv al acesteia este sau a fost în ultimii zece ani o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor; c) are sau a avut în ultimii cinci ani relații comune de afaceri cu o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor sau cu o persoană juridică al cărei beneficiar efectiv este/a fost o persoană fizică sau juridică subiect al restricțiilor.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul autorității publice a indicat că, din datele deținute de autoritate publică rezultă că Ilan Șor este drept beneficiar efectiv al SRL „Aeroport Handling”, ceea ce relevă existența unui control direct sau indirect asupra activității acestei societăți.

În același context, se constată că SRL „Aeroport Handling” a fost fondată de SRL „Air Handling”, (f.d. 9) companie indicată ca fiind controlată de Ilan Șor și menționată în Raportul Kroll II (f.d. administrativ 35) ca făcând parte din structura entităților asociate grupului Șor, ceea ce întărește conexiunea acesteia cu rețeaua de companii afiliate subiectului restricțiilor.

Pe linia relațiilor corporative și comerciale, se reține că SRL „Aeroport Handling” a avut legături directe cu alte societăți afiliate aceluiași grup, în special cu SRL „Fly Ticket”, în cadrul

căreia a figurat anterior ca fondator (f.d. administrativ 19), precum și prin desfășurarea unor activități economice complementare (servicii de handling și, respectiv, vânzare bilete avia). Ambele entități sunt indicate ca fiind incluse în aceeași listă a persoanelor asociate. Totodată, conexiunile dintre aceste societăți se înscriu în tiparul mai larg descris în Raportul Kroll II, care relevă existența unor rețele de companii interconectate și controlate, direct sau indirect, de Ilan Șor.

De asemenea, se evidențiază că aceste companii au avut sediul juridic comun pe bd. Dacia 80/3 din municipiul Chișinău (f.d. administrativ 17, 26), locație unde își desfășurau activitatea mai multe întreprinderi asociate grupului Șor, inclusiv SRL „Avia Invest", concesionara Aeroportului Internațional Chișinău până în anul 2023.

Activitatea economică a SRL „Aeroport Handling" este descrisă ca fiind integrată în sistemul de servicii aeroportuare dezvoltat în jurul aeroportului, sistem care, potrivit informațiilor prezentate, a fost controlat de Ilan Șor prin intermediul unor companii și persoane interpuse, aspecte ce corespund constatărilor generale din Raportul Kroll II privind mecanismele de control și coordonare a entităților afiliate.

Totodată, potrivit informațiilor din posesia Serviciului, se menționează existența unor conexiuni operaționale între companiile afiliate grupului, inclusiv utilizarea acelorași adrese IP pentru gestionarea de la distanță a conturilor bancare ale mai multor societăți, printre care SRL „Air Handling", SRL „Avia Invest", SRL „Dufremol" și alte entități asociate grupului Șor, ceea ce indică un mod coordonat de administrare financiară, similar practicilor descrise în Raportul Kroll II referitoare la gestionarea centralizată a fluxurilor financiare în cadrul grupului.

Instanța de judecată menționează că, în materia măsurilor restrictive, standardul probator nu este cel penal („dincolo de orice îndoială rezonabilă"), ci unul administrativ, bazat pe existența unor „probe și informații documentate", așa cum prevede art. 6 din Legea nr. 25/2016.

Referitor la argumentul reclamantului în partea ce ține de motivarea insuficientă a actului administrativ emis de către directorul Serviciului de Informații și Securitate, instanța de judecată reține că obligația de motivare trebuie analizată în contextul normelor speciale aplicabile.

Or, deși Codul administrativ consacră principiul motivării actelor administrative, în speță legiuitorul a limitat această obligație, având în vedere caracterul sensibil al informațiilor utilizate.

Mai mult, potrivit legislației în domeniul prevenirii spălării banilor, anumite informații nu pot fi divulgate, ceea ce justifică un nivel redus de detaliere a motivării. Însă, instanța de judecată constată că reclamantul a fost informat cu privire la temeiul juridic al măsurii și la categoria în care a fost încadrat, ceea ce i-a permis să conteste actul în mod efectiv, inclusiv în fața instanței de judecată.

Totodată, în temeiul art. 29 din Codul administrativ, orice măsură administrativă trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit.

În sensul normei de drept enunțate, se constată că includerea SRL „Aeroport Handling" în lista persoanelor asociate nu echivalează cu aplicarea directă a unor sancțiuni, ci doar atrage aplicarea unor măsuri de precauție sporită din partea entităților raportoare. Scopul măsurii este

unul legitim și de interes public major: protejarea securității statului și prevenirea riscurilor sistemice.

În acest context, ingerința în drepturile SRL „Aeroport Handling” este limitată și justificată, fiind proporțională cu scopul urmărit.

Totodată instanța de judecată relevă că actele administrative se bucură de prezumția de legalitate.

Astfel, SRL „Aeroport Handling” avea obligația de a demonstra caracterul nelegal al actului contestat. Or, aceștia s-au limitat la contestarea generală a concluziilor autorității, fără a prezenta probe concrete care să infirme constatările acesteia.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice stabilite, instanța de judecată a ajuns la concluzia fermă că, soluția Serviciului de Informații și Securitate, corespunde prevederilor legale și actul contestat este emis cu respectarea principiului legalității (art. 21 Cod administrativ), deoarece autoritatea emitentă a deciziei defavorabile reclamantului a luat în considerare toate faptele relevante, a respectat limitele legale ale dreptului său discreționar și și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse de către reclamant referitor la acțiunile/inacțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide asupra legalității actului contestat.

Argumentele reclamantului, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de ilegalitate a actului defavorabil contestat, deoarece reclamantul interpretează *lato sensu* normele pe cale le consideră relevante. Iar, scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, după cum s-a invocat și supra, este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, ordonarea activității autorităților publice. Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamant să fie pasibilă de admis, reclamantul urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise de către pârât la emiterea actului contestat, ceea ce nu s-a identificat în speță. Or, actul contestat și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică pârâtă este conformă principiului legalității (art. 21 Cod administrativ), nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în desfășurarea activității administrative care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat de reclamant. Prin urmare, acțiunea reclamantului urmează a fi respinsă, deoarece actul defavorabil emis este legal.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

Potrivit art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Față de cele ce preced, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Aeroport Handling" către Serviciul de Informații și Securitate, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actului administrativ individual defavorabil – ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 „cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor", în partea rubricii SRL „Aeroport Handling" din tabelul „B. Persoane juridice" din anexa nr. 6, a deciziei emise în procedură prealabilă – răspunsul SIS nr. 20-B-123/24 din 28.02.2024 și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Aeroport Handling" către Serviciul de Informații și Securitate, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actului administrativ individual defavorabil – ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 2 din 25.01.2024 „cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor", în partea rubricii SRL „Aeroport Handling" din tabelul „B. Persoane juridice" din anexa nr. 6, a deciziei emise în procedură prealabilă – răspunsul SIS nr. 20-B-123/24 din 28.02.2024 și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței, Cristina Panfil
Judecător